

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse nr. (2016)6591 final af 10. oktober 2016 om at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ i sag M. 7878 — HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia vedrørende Duna-Dráva Cement Kft.'s påtænkte erhvervelse af 100 % af aktierne i Cemex Hratska dd. og Cemex Hungária Építőanyagok Kft. annulleres
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at sagsøgeren og Schwenk Zement KG — i stedet for Duna-Dráva Cement Kft., et selvstændigt fungerende joint venture i hvilket sagsøgeren og Schwenk Zement KG hver besidder en kontrollerende ejerandel på 50 % var de »berørte virksomheder«, og således konkludere, at transaktionen har en »EU-dimension« som omhandlet i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Ifølge sagsøgeren har Europa-Kommissionen i virkeligheden ikke kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse og vurdere transaktionen på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004, og den anfægtede afgørelse tilsidesætter derfor artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 og det underliggende retssikkerhedsprincip og subsidiaritetsprincip.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at støtte sig på punkt 147 i den konsoliderede meddelelse om jurisdiktion⁽²⁾ med henblik på at kvalificere sagsøgeren og Schwenk Zement KG som »de berørte virksomheder« i stedet for Duna-Dráva Cement Kft.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at punkt 147 i den konsoliderede meddelelse om jurisdiktion ville være retsstridig, såfremt den kunne anvendes på den foreliggende sag som følge af en tilsidesættelse af artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 og de underliggende principper i den primære ret om retssikkerhed og subsidiaritet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) EUT L 24, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens konsoliderede meddelelse om jurisdiktion efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EFT 2008 C 95, s. 1.

Sag anlagt den 19. december 2016 — RE mod Kommissionen

(Sag T-903/16)

(2017/C 053/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: RE (Abu Dhabi, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SEC 10.20/06/15 truffet af Europa-Kommissionen den 12. oktober 2016 annulleres, for så vidt angår den del, der vedrører forordning (EF) nr. 45/2001, og sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 10 000 EUR i rimelig og retfærdig erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er en følge af det ulovlige afslag på aktindsigt i sagsøgerens personoplysninger,
- Sagsøgte tilpligtes at fremlægge et dokument vedrørende sagsøgerens ansættelse i henhold til artikel 91, litra c), i Rettens procesreglement, eller subsidiært at udlevere dette dokument til Retten i henhold til nævnte procesreglements artikel 104, og sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 30 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er en følge af den uetiske og ulovlige behandling af hans personoplysninger i forbindelse med efterforskningen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for annullationssøgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fuldstændig mangel på begrundelse for så vidt angår de oplysninger, i forhold til hvilke der ikke blev anført en undtagelse, der kunne begrunde afslaget på at give sagsøgeren aktindsigt i sine personoplysninger.

Sagsøgeren har desuden anført, at i det omfang den anfægtede afgørelse under henvisning til en undtagelse, der vedrører beskyttelse af efterforskning i henhold til artikel 20, stk. 1, litra a), i forordning nr. 45/2001 ⁽¹⁾ udelukkede sagsøgeren fra adgang til sine personoplysninger, skal den anses for at være ulovlig, da den ikke angav, hvorledes en sådan undtagelse fortsat kunne finde anvendelse efter, at efterforskningen af sagsøgeren var afsluttet.

Sagsøgeren har ydermere anført, at den anfægtede afgørelses afslag på hans konkrete begæring om aktindsigt i renset/redigeret form, der blev indgivet første gang sammen med hans begæring af 21. september 2016, skal anses for at være ulovligt, for så vidt som den anfægtede afgørelse ikke indeholdt nogen begrundelse for, hvorfor udlevering af sagsøgerens personoplysninger i renset form ikke var mulig i dette tilfælde, navnlig efter afslutningen af efterforskningen.

Til støtte for sit erstatningskrav har sagsøgeren anført, at han har lidt ikke-økonomisk skade som følge af Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed's ulovlige afslag på aktindsigt i hans personoplysninger, at hans faglige udvikling er blevet påført væsentlig skade på grund af nævnte Generaldirektorats ulovlige behandling af hans personoplysninger og mere konkret på grund af den ulovlige udbredelse af oplysningerne angående efterforskningen med det formål at skade hans karrieremuligheder, hvilket ikke kan afhjælpes alene ved den anfægtede afgørelses annullation. På denne baggrund har sagsøgeren anmodet Retten om at tage hensyn til to dokumenter med henblik på at undersøge sagsøgerens krav om erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er en følge af administrationens adfærd, og tilpligte sagsøgte at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12.2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8, s. 1).

Sag anlagt den 22. december 2016 — Chefaro Ireland mod EUIPO — Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Sag T-905/16)

(2017/C 053/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Irland) (ved advokaterne P. Maeyaert og J. Muyldermans)